

: 11

עין משפט
גר מצודה

ב א טוֹשֶׁעַ חֵחַ סִי קַע
סַעִי ג:

רַב גִּיסִים גֵּאון

אמרו תן או עבדו תן.
מתו כלמי מה ששנינו
בכבודות במדק אלו מומין
די עקיבה אומר מרשיבין
אותו על עכו.

דבינו חננאל

ס"י עכו"ז, בית היראים
בית העגבות. מקום
(החלוחלת) (החלוחלת).
וזהו משנה בכבוד פרק
[ו]. גואן טלית של מן
עצב. טלית זו כתרין עלי
אדמה. פ"ן דמות כתר.
אמר למן אמר למן כר.
אמר לו שוטה פרש דברך

שם פניות וזמנים קצרות:
גבר פון די. הי. פיי רביס מנאל
 אוספאכנאז איז גבר
 וועי פוס וז דיין אל מאל מנאל
 גאז מתרגמין דו די (מחזיקי)
משירין פיאז בקעה ואן
 משיירין פיאז באפאס
 וספרק בן עזא קמי משיירין פיאז
 בעמשה קדירה ואן משיירין פיאז
 בעמשה אלפס פירוס בעמשה
 קדירה גראז כרעבתן אס אינו
 משייר אלז בעמשה אלפס אינו
 גראז כרעבתן אס אינו משייר:
 מנו

(יְהוָה קְאוֹלִי) ואמר להוֹ אָמֵר
 לְמִדְרַבּ אוֹ חֶמֶר לְמִשְׁתִּי עֵמֶל לְ
 לְמִימֵר לְחִבְרַתָּה תֵּאִי דְאוֹכֵלֶךָ
 אֶתְתָּא דֵּאֲתִיא לְקִמְיָה דִּיִּינָא
 וְכִדְּו הוּת (6) דְּכִדְּ שִׁדְּו לֶךְ
 רַבִּי כִי הוּה מִשְׁתַּעִּי בִלְשׁוֹן הַ
 לְקִינִיחוֹן וְכִד הוּה בְּעִי דִלִּיתָּ
 תִּתְקַיִּי עֵלְת כְּכִד כִּאֲלָפָא דִּי
 בִלְשׁוֹן חֲכֵמָה אִמֵּר עֵשׂוּ לִי שׁוּר
 אִמֵּר הִכִּי גִבֵּר פּוֹם דִּין חִי מֵהַ
 חֲכֵמָה הוּה אִמֵּר הִכִּי אֲתִרְגּוּ
 כְּעֵלְמָה אִיכָא דִּאֲמִרִי וְיַעֲשׂוּ לִי
 אֲבָהוּ הַצִּפִּינּוּ הִיכֵן רַבִּי אִמֵּר
 אֲחִרְוִיתִי עִירְוִיתִי וְהִנֵּעִירוּ אוֹ
 לְרַבִּי אֲלֵאָא הַצִּפִּינּוּ הִכֵּן וְ
 וְהִנֵּגִיב לְמַפִּיכֶשֶׁת (7) אִמֵּר רַבִּי
 מֵאִשָּׁה (8) תִּינוּק וְתִינוּקַת אִשָּׁה
 אַחַת עֲשֵׂתָה לִי פּוֹלִין בְּיוֹם הַ
 וְלֹא שִׁירְתִּי מִהֵן כְּלוֹם כְּיוֹם
 יוֹדִים מִהֵן אִמֵּר לִי רַבִּי מַפְנִי כִּי
 יֵרֵם אֲמַרְהִי לִי הִיָּה לֶךְ לְמַשְׁוֹךְ דִּי
 בְּרֵאשׁוֹנִים וְלֹא כֶךְ אֲמִרוּ חֲכָמֵי
 פֶּאֶה בְּקַעֲרָה תִּינוּקַת מֵאִי הִיָּה
 עֹוֹבֶרֶת בְּשֶׁרֶה וְהִיָּיתִי מֵהֶלֶךְ בְּ
 אֲמַרְתִּי לֹה לֹא דֶרֶךְ כְּבִישָׁה הִיָּה
 וְעַם אַחַת הִיָּיתִי מֵהֶלֶךְ
 הוּאֵמְרִי לֹא בִּאִזָּה דֶרֶךְ נָלֶךְ
 וְהִלַּכְתִּי בְּקַעֲרָה וְאִרְוִיחָה כִּיּוֹן
 וְפִרְדִּיסִין חֹרְתִי לְאִתּוֹרִי אֲמִרִי
 אֲמַרְתִּי לֶךְ אִרְוִכָה נִשְׁקָתוֹ עַיִן
 חֲכָמִים גְּדוֹלִים אַתֵּם מְגִדּוֹלֶכֶם
 בְּאִרְחָא אִשְׁכַּחַת בְּרִירוּיָה אִמֵּר
 שׁוּמָה לֹא כֶךְ אֲמִרוּ חֲכָמִים
 בִּאִזָּה לְלוֹד בְּרִירוּיָה אִשְׁכַּחַתִּי

זו יין מן הכד והא דאמר צפרק כל
רז יוסף מוקר שבי וצפרק יש נוחלין
יועזר זבני בתליסר עליתא דדינרי
מו עלת דהכא ולא כמו שפי' בקונט'

יִרְשִׁיעַ¹ וְאָמַר ר' יוֹחָנָן
עַל אוֹתוֹ עוֹן שְׁנֵאמֶר
עָמִי בְּמַחֲצִיתִי א"ר א
לְהוֹ לִבְנֵי יִהוּדָה דְּדִי
אוֹ מַעֲבְרִין תֵּנָן אֲכוּן
שְׂאִילִינָה וְאָמַר יִלִּיה
וְאִכְאֵר דְּתֵנִי מַעֲבְרִין
דְּתֵנִי עֲכוּן בְּנֵי יִהוּדָה
דְּהֵהוּא בְּר' יִהוּדָה דֵּא
לְמַכּוֹר אֲמַר יִלִּיה מֵאִי
כְּתוּרִין עָלֵי אֲדִמָּה
כְּתוּרִין מֵאִי דְּהוּא (דְּהוּא)

אמר לזמן אמר לזמן אמר לו
עמרי' למלכ' או אמר לאיתכבס'
וכולך חלבא אמרה לה שלום
דיינא אמרה ליה מרי כירי תפ
ו' לך עליוה לא מטי כרעך
ו' חכמה אמרה הכי עלת נס
דליתבון הוה אמרה להו יע
פא דאולא בימא רבי יוסי בר
לי שור במשפט כטור מסכן וכו
ו' מה זו מוכה יש רבי אבהו
תריגו ^(א) לפחמין ארקיעו בלמח
נשו לי בהן שני מגדרי בעלמח
בי אלעאי צפון אמר להן
תו אמרי לה אשה ואמרי ל
הכן רבי אבהו ^(צפון) אמר
רבי יהושע בן חנניה מימי
אשה מאי היא פעם אחת נ
ביום ראשון אכלתים ולא שיי
ביום שלישי הקדחתן בבלח
למפני מה אינך סועד אמרתי ל
שוק דיד מן הפת אמרה לי רבי
ו' חכמים "אין משיירין פאה
אי היא פעם אחת הייתי מת
אלך בה אמרה לי תינוקת אח
שה היא אמרה לי ליסמים כמ
מהלך בדרך וראיתי תינוק וי
לך לעיר אמר לי זו קצרה וא
כיון שהגעתי לעיר מצאתי
אמרתי לו בני הלא אמרתי
תיו על ראשו ואמרתי לו אש
דולכם ועד קמנכם: רבי יוסי
האמר לה באו דרך נלך
ממים "אל תרבה שיחה עם
שכנתיה להתוודא תלמידא דהא

מגיד
הליכות צימה (משלי 6): **לפון**. הור
עירנים והנעפרו. שמח הילנה
והו אחרונה: **עירנים**. צעלת תרן
אחרונה סיים אחרת והסמלנו. עיר
זאת למעון ולקרבות רכי ומאלו והאלה
לו לרדו: **למשיקו**. לפני זקי עיר
שרפתו כמו כי אש קדחה (דברי
למון. הקצרה בין דרך להיטח צליל
ברבים דרד חרבה לכלו ולמלא

כיצד מעברין פרק חמישי עירובין

ההלכה: על אוסו עון. עון דנוב עיר
קאמער לשאלו כשהעלהו ע"י
ויו. בזכורות (דף מ.) גבי מומין מן
מוס רבי עקיבא אומר מושיבין אותו

[illegible][illegible]

גדולה היתה כ"כ שאם מותחין אומן עליה לא היו רגליך נוגעות בארץ והרי שטויות הרבה וכדו משמע עכשיו ובע"א לומר וכדן הות ועוד שהיתה מזכרת תליה בד"ן ואומרת אם תולין

אומך עליה כו': עלה. שם כלי שדולח
 בו יין מה החטים וממלאין הכוסות:
 נקטם כבד. מנפסת בחטים כלומר
 בכס כלה היין עונג נחתמים החטים:
 און ישרא' לקניניהן. ילבו תלמידים
 לבניהם כלומר יפקדו שערמן [שאין
 עוד יין]: (א) יעדי בחר חכמה
 מינה. נסיר מנופסת חטים האחרת
 ונמוג עוד: וספקי עלה כבד. חסא
 כפה עלה כבד כריות: חליפא יבמה.
 לבנה הכפה בים. תפקי כמו אקפו
 ידיכו בחגיגה (דף ע"ז) וזמן קא
 מהומא דסוכה (דף ע"ג). קף החסוס
 ועלה: כלשון חכמה. שלא יבשו
 הארבעה שור משפט. תרין מן.
 דחיי. שור מור משפט יין עבור מור.
 הר דל חרדל. משיל באופסיוא. שאל
 שוחר דרכים בענין אושפיסני: גבר
 פוס דין מי. אוש פי זו מי. אוש כמו
 אוש פוס כמו פי דין כמו זה: טע לו
 עובד. ש. כלומר מה שרע לו:
 אסרינו לפחמין ארקישו לזהבין.
 העבירו את הפחמין להיות אדומין
 כהארישו שיטתו תחילה לנחשת על
 כפי הכירה להחמם כנגדו: ארקישו.
 ארקישו.

ענות הליכה: כהן. על הפסוק:
ידם להיכן היה והיו שולחים ממנו:
אמרי לה אלה. אהרונות בת כהן.
היה יכול לשלוח. מפתח. אהרונות
ומהיה: נסיעה במפתח. נטל רשות
זר בני מוחה לברית ואם טעה לא
מפתח אלא גדול קרי לה הכי:
זר מאלה: אין משירין פה באלהם
מיח פה בקערה ומחירה לשמש
שמואל מזרי העיר פניו יכנס:
בטעם

מסורת הש"ס

[illegible]

זרחה אור השלם

ו. ויתן יי גם את ישראל
עמך ביד פלשתים ומחר
אתה ובניך עמי גם את
מחנה ישראל יתן יי ביד
פלשתים:
שמואל א כח יט

הגהות הב"ח

(א) נמ' וכדו' הו' דכי
סדרו: (ב) שם חו' מלשה
והינוקת והינוק' אשה
מאי: (ג) רש"י ד"ה
והינוק' מין כמו מנאי ר"ל
גנבה ממני:

הגהות הערה

(א) גמרא למחזין. רש"י
קו עליו וי"ב לזהבין.
יוביה בירושלם ספר
דמשניות ע"ה: (ב) שח
לא הנהח פיהו בראשונים.
ג"ל שח הנהח פיהו על
בראשונים: (ג) הנהח ו
מחזקת בגמול:

כינוי חגנאל (המשורר)

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones